

15 apr 1909   Uitvoering van *Recueillement* en *Vondels vaart naar Agrippine* in het Concertgebouw te Amsterdam door Jan Reder (bariton) met het Concertgebouw-Orkest onder leiding van Willem Mengelberg. Het programma bestaat verder uit de symfonie in Es (K.V. 543) van Mozart, vier transcripties voor vier chromatische harpen, bespeeld door het Quatuor Lenars uit Parijs, de ouverture en een aria uit *Iphigénie en Aulide* van Gluck en tot slot van de avond de *Walkürenritt* van Wagner.

Algemeen Handelsblad (S.Z. [= W.N.F. Sibmacher Zijnen]), 16 april 1909:

De Es-dur-symphonie van Mozart, de aanvang, en de Walküren-Ritt van Wagner, het eind van het concert, zijn 't warmst toegejuicht. De heer Jan Reder, uit Parijs, dien we van een vorige Toonkunst-uitvoering in goede herinnering hielden, heeft recitatief en aria van Agamemnon uit het genoemd drama van Gluck gezongen, en verder een lied (*Recueillement* – Baudelaire) en het groote werk *Vondels vaart naar Agrippine* van Diepenbrock, alles met begeleiding van orkest. [...] Het lied *Recueillement* kreeg een sterk sprekend reliëf door de orkestrale begeleiding; was 't niet te sterk soms, als bij het scherp karakteriseeren van “Le Plaisir”! — Onze stadgenoot is na zijn beide zangen gehuldigd; het applaus rustte niet eer hij zich aan het publiek vertoond had. Een op het podium aangedragen krans scheen voor Diepenbrock – of voor den zanger – bestemd. Gluck's aria bleek voor Reder's stem wat hoog te liggen; meer kracht en warmte van uitdrukking zouden deze voordracht indrukwekkender hebben doen worden.

De Telegraaf (L. v. Gigh Jr.), 16 april 1909:

Zijn artisticeit vooral toonde hij in de beide werken van Diepenbrock: *Recueillement* en *Vondels vaart naar Agrippine*. — Het eerste, op de prachtig-sombere, diepkleurige woorden van Baudelaire – die zeker niet om muziek vragen! – was mij nieuw. De stemming is volkomen in de muziek weergegeven. Den diepen ernst, de droeve, in-zich-toch-oproerige rust, voelen we uitgedrukt. Maar jammer blijft, dat de zangpartij zoo los van de orkestpartitie staat; dat herhaaldelijk de instrumenten, door de sterk-persoonlijke melodievoering, de stem verstikken, de aandacht van het woord afroepen. Dat hindert bij Baudelaire, gelijk het bij Alberdinck Thijm ons welkom is! Voor Diepenbrock is de door hem gekozen tekst slechts aanleiding tot componeeren; hij verstrekt hem de gegevens, opent muzikale perspectieven; maar de verklanking der woorden is geen “Selbst-zweck”.

Het Nieuws van den Dag (K.), 16 april 1909:

Jan Reder's vertolking der Mephisto-partij in *La Damnation de Faust*, onder Ed. Colonne, in December jl., zal den Amsterdamschen leden van Toonkunst nog wel in 't geheugen liggen. Ditmaal droeg hij voor: Recitatief en Aria uit *Iphigénie en Aulide*, van Gluck, *Recueillement* van Diepenbrock en *Vondels vaart naar Agrippine*, van denzelfde. De heer Reder bezit een fraaie bariton-stem, die in alle registers beschaafd en sonoor klinkt. Ik vind het echter jammer, dat hij zoo sterk vibreert. De intonatie was soms haast niet te definieeren. Een matig vibrato kan op zijn tijd van groote werking zijn; voortdurende beving geeft aan de voordracht iets wekelijks, onbestemds, dat niet gunstig werkt en de contrasten in de uitdrukking vermindert. Zoo scheen mij in Gluck de vertolking wel een beetje te veel eender van kleur. — Te loven valt daarentegen zijn duidelijke uitspraak en ook zijn adembeheersching. De beide werken van Diepenbrock

kunnen minder goed als maatstaf voor de veelzijdigheid van uitdrukking van den zanger dienen, wijl daarin voortdurend de uiterste krachtsinspanning van hem gevraagd wordt, wil hij zich tegenover de orkestmassa verstaanbaar maken. — Wat Diepenbrock met zijn muzikale behandeling van Baudelaire's sonnet en Alberdingk Thijm's gedicht eigenlijk bedoelt is mij na dit eerste hooren nog vrij duister. Hoewel een groote rijkdom van moderne orchestrale kleuren is aangewend, heb ik een bepaald verband tusschen tekst en muziek niet kunnen ontdekken. En voor z.g. “absolute muziek” kunnen zijn beide werken, waarin noch een duidelijke vorm, noch scherp omschreven motieven aanwezig zijn, toch ook niet doorgaan. En wat nog aan motieffragmenten voor den dag kwam stond wel een beetje erg onder den invloed van Wagner's genie. *Tannhäuser*, *Tristan*, *Meistersinger*, *Walküre*, *Parsifal* kwamen mij beurtelings voor den geest. En nu begrijp ik wel, dat het voor den tegenwoordigen componist niet gemakkelijk is om zich van een reuzengenie als Wagner geheel los te maken, maar men mag dan toch ook van hem verlangen, dat hij, zóó toegerust, naar een even scherpe karakteriseering tracht als de Bayreuther meester wist te bereiken. Ook is de “Vaart naar Agrippine” niet van langdradigheid vrij te pleiten. Twintig minuten gemoduleer door alle toonsoorten in bijna uitsluitend langzame tempi, dat is te veel.

Nieuwe Rotterdamsche Courant ([H.L. Berckenhoff]), 16 april 1909:

Toen volgde de door Richard Wagner van een slot voorziene en wat meer zegt in haar juist karakter herstelde ouverture van Gluck's opera *Iphigénie* en een aria uit hetzelfde werk, gezongen door onzen Parijschen landgenoot Jan Reder. Mooi sonore stem, maar de tonen staan niet vast, waaronder de dictie natuurlijk lijdt. — En op deze voordracht kwam nog een zangsolo van denzelfden met orkest: *Recueillement*, tekst van Baudelaire, muziek van Diepenbrock, als alle compositie voor orkest van Diepenbrock breed symphonisch behandeld en een zeer ingespannen aandacht van den hoorder vergend. — Zoo had het wel toegekund. Maar het meest substantieele kwam toen pas, namelijk *Vondels vaart naar Agrippine* voor bariton-solo en orkest, ook door Diepenbrock.

De Tijd ([F.M.] L.[urasco]), 16 april 1909:

Over de werken van Diepenbrock behoeft thans niet te worden gesproken, zij zijn hier genoegzaam bekend.

Weekblad voor Muziek (K.[arel] d. J[ong]), 17 april 1909:

De bariton Jan Reder, die onlangs in de *Damnation* onder Colonne medewerkte, zong een recitatief en aria uit *Iphigénie en Aulide* van Gluck. Deze zanger heeft een warm getimbreerd geluid en zegt zeer duidelijk; zijn vibrato is mij echter wel een beetje hinderlijk. In twee composities van Diepenbrock: *Recueillement* (Baudelaire) en *Vondels vaart naar Agrippine* (Alberdingk Thijm) hoorde ik niet veel van hem; zooveel te meer echter van hoornen, trompetten, harp, solo-viool, -cello en -alt en zoo meer. Ik heb veel respect voor het talent van Diepenbrock, maar in hoeverre zijn muziek verband houdt met de teksten, heb ik dezen avond niet kunnen ontdekken.”

12 sep 1916   Uitvoering van *Recueillement* in het Kurhaus te Scheveningen door Jacoba Repelaer van Driel met begeleiding van het Residentie-Orkest o.l.v. Rhené-Bâton. Voorts vocale werken van Bach en Mahler, orkestwerken van Schumann, Lalo, Chausson, Debussy en Leo Ruygrok.

Het Vaderland (A. d. W.[all]), 13 september 1916:

Dat Freule Repelaer in hare keuze altijd een voornaam standpunt inneemt, weten we sedert lang. Zoo nu weer, waar ze Diepenbrock's *Recueillement* en Mahler's *Um Mitternacht* zong, beide met orkest. In de orkestraal en vocaal zeer schoone weergave, die we nu van Baudelaire-Diepenbrock kregen, gingen mij de ooren open voor de hooge eenheid van poëzie en muziek, die in een niet te beschrijven verfijnd-klare stemming van bitter-zoete resignatie en nostalgie de l'infini, in elkaar opgaan, vol van het licht-donkere mysterie van la douce nuit qui marche. — Er is een verfijnd intellectueel sensitivisme in deze muziek, die overal wonder contact heeft met de atmosfeer van Baudelaire's woord en gedachte-muziek. [...] Beide liederen heeft Freule Repelaer gezongen als een kunstnares met even groote zang-technische als gevoelige dichterlijke gaven. Vooral kleurde de stem wondermooi tegen het blazers-timbre.

5 apr 1919   Uitvoering van de alt-*Hymne an die Nacht*, *Recueillement* en de *Berceuse* in Musis Sacrum te Arnhem door Anke Schierbeek en de Arnhemsche Orkest-Vereeniging onder leiding van Leo Ruygrok. De cello-solo wordt gespeeld door Toon Verhey.

Arnhemsche Courant (Kr. [= H.E. Stenfert Kroese]), 7 april 1919:

Solistische medewerking verleende Anke Schierbeek met *Hymne an die Nacht*, *Recueillement* en *Berceuse* van Diepenbrock. Zij heeft deze composities met mooie stem, goede uitspraak, zorgvuldige techniek gezongen, maar het geheel was te weinig individueel. De *Hymne an die Nacht* is, doortrokken als het is van een Wagner-stemming, een van die werken, die een sterke persoonlijkheid vragen voor vertolking, wil er iets meer dan waardeering voor cerebraal werk van uitgaan. Zoo'n sterke persoonlijkheid is Anke Schierbeek niet, althans toonde zij zich Zaterdagavond niet. Ook in de liederen, vooral in *Recueillement* kan een sterker sfeer levend gemaakt worden dan zij nu deed in een zeker volkomen degelijke, maar niet naar buiten bewijzen van doorleving gevende voordracht. De *Berceuse*, waarin Verhey de solo-partij delicaat speelde, had bij het auditorium, dat niet zoo talrijk was als gewoonlijk, het meest succes.

Nieuwe Arnhemsche Courant ([P.A. van Westrheene]), 8 april 1919:

Diepenbrock geeft wel dikwijls kunst voor weinigen, maar toch lang niet steeds. In Charles van Lerberghe's *Berceuse*, het paradijs-idylletje met den kenmerkenden regel "N'approfondis pas le bonheur", is hij tamelijk dicht bij Gounod's lieve populariteit. Die bekering (onder behoud van 't persoonlijke) kreeg door den zang en 't orkest met Verhey's violoncelsolo haar volle recht, en verraste blijkbaar, ofschoon de donker-sonore weemoedsmuziek die was voorafgegaan, Baudelaire's *Recueillement* vertolkend, ook eenvoudig mag worden genoemd, en de Tristanachtig van smartdruk en nachtelijke verademing en verrukking gewagende tonen over Novalis' *Muss immer der Morgen wiederkehren* [sic] eveneens voor meegevoelenden dadelijk te verstaan. Tot het hart sprak in elke stemming dezer drie voordrachten Anke Schierbeek's edel altgeluid, dat zoo waardig klaagt, wijdend verheerlijkt en liefderijk zegent. Met de treffende praestatie harer uitnemend bij de werken passende vermogens van klank en opvatting was een intelligent-zorgvuldige weergaaf der instrumentale partijen harmonisch vereenigd.